

naravno pisati sa *j*, a druge bez *j* u svim padežima; pravopis bi takvo razlikovanje trebao dopustiti, a ne ograničavati pravilima o pisanju *j*. Upravo u pisanju naših osobnih imena pravopis bi trebao biti fonemski kako bi svatko mogao napisati onako kako misli da se zove. Takva dvojnost tih imena nije samo teorijski moguća, nego je i te kako u stvarnosti prisutna, pa često moramo nekoga pitati da li je *Dean* ili *Dejan*, *Daria* ili *Darija*, *Mia* ili *Mija*.

Da zaključim: *Mia* i *Pio* se kao riječi sklanjaju /mie/, /mii/ itd., /pia/, /piu/ itd. jer u svojoj osnovi nemaju fonema /j/. (Da je čitatelj pitao za *Mija* i *Pijo*, odgovor bi bio /mije/, /miji/; /pija/, /piju/. I /mia/ i /mija/ te /pio/ i /pijo/ izgovaraju se jednako s polusamoglasnikom [i]. Što se pravopisa tiče, njegove su odredbe jasne, ali ne savim dobre: bilo bi bolje da se opće fonemsko načelo pisanja primjeni i za pisanje *j*.

Ivo Škaric

IZOČAN

U pravilima jednog ogranka MH upotrijebljen je pridjev *izočan* u značenju *odsutan, nenazočan* pa me jedna članica pita što mislim o tom pridjevu.

Što mislim? Čim sam ga čuo, odmah sam mu se obradovao. To je prava oprečnica pridjeva *nazočan*. Dobar je isto onako kao i *nazočan*. Zanimalo me samo je li potvrđen u rječnicima. U AR, Benešićevu RHKJ i rječniku dviju Matice nisam ga našao. Zabilježen je s dvije potvrde u Rečniku srpskohrvatskog književnog jezika: *Knez zapovjedi državnom tajniku da proziva vlastelu po imenu i da zabilježi izočne*. (Iz dubrovačkog lista *Srđ* 1904. godine). *Pozva izočne i raspršene članove bratstva*. (Iz Tabakova prijevoda Cervantesovih priča.) Dobre je da znamo da postoji, a njegovu upotrebu možemo prepuštiti praksi.

(S. B.)

OSVRTI

PERILICA ILI ...

1. Prošlo je već desetak godina od kada su za JUS¹ predloženi i prihvaćeni nazivi *perilica rublja* i *perilica posuđa* kao nazivi za odnosne kućanske aparate. No, zbog ispolitizirane problematike oko hrvatskog jezika, oni su se, kao i mnogi drugi, koristili ponajviše u tehničkoj dokumentaciji i stručnim člancima, a rjeđe u komercijalnim publikacijama i dnevnom tisku.

Već prilikom razmatranja izbora mogućih naziva, analiza korijena je pokazala da oživljena imenica *perilica* ne zadovoljava

va definicije obaju strojeva, jer kao naziv ne upućuje na bitnu značajku postupka, što ga stroj za »čišćenje« posuđa obavlja. Ipak, zbog spomenute problematike oko jezika predložio sam zajednički naziv *perilica*. Također prijedlog opravdava činjenica da glagol *prati* danas rijetko koga podsjeća na svoje izvorno značenje, već općenito na čišćenje vodom, bez obzira kojim se postupkom čisti.

2. Riječ *prati, pèrem* prvotno je značila »udarati«, »udarati dašćicom«, »pratljicom«, »pirajkom«² po nečistom rublju da se očisti. Danas bismo to rekli »udarati

¹ JUS, Jugoslavenski standard, izdanje na hrvatskom književnom jeziku

² P. Skok, *Etimologiski rječnik hrvatskog ili srpskog jezika*, III, str. 25.